Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 92/42/EEB

1992 m. gegužės 21 d.

dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą

(OL L 167, 1992 6 22, p. 17)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos direktyva 93/68/EEB 1993 m. liepos 22 d.	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB 2004 m. vasario 11 d.	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/32/EB 2005 m. liepos 6 d.	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/28/EB 2008 m. kovo 11 d.	L 81	48	20.3.2008

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 92/42/EEB

1992 m. gegužės 21 d.

dėl naudingumo koeficiento reikalavimų naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Sprendime 91/565/EEB ([4]) numatytas energijos efektyvumo skatinimas Bendrijoje pagal SAVE programą;

kadangi laikotarpiu iki 1992 m. gruodžio 31 d. svarbu imtis priemonių, kad palaipsniui būtų sukurta vidaus rinka; kadangi vidaus rinka yra teritorija be vidaus sienų, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi 1985 m. sausio 15 d. Tarybos rezoliucija dėl valstybių narių energijos taupymo programų gerinimo ([5]) ragina valstybes nares toliau dėti pastangas ir, jei reikia, jas intensyvinti, kad būtų skatinamas racionalesnis energijos vartojimas, plėtojant integruotą energijos taupymo politiką;

kadangi 1986 m. rugsėjo 16 d. Tarybos rezoliucija numato naujus Bendrijos energetikos politikos tikslus 1995 metams ir valstybių narių politikos konvergenciją ([6]), ir ypač nubrėžia tikslą padidinti galutinio energijos poreikio efektyvumą ne mažiau kaip 20 %;

kadangi Sutarties 130r straipsnyje nustatyta, kad Bendrijos veiklos aplinkos apsaugos tikslas yra užtikrinti taupų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą;

kadangi aukštą saugos lygį reikia laikyti pagrindu pasiūlymuose dėl įstatymų, kitų teisės aktų arba administracinių veiksmų derinimo valstybėse narėse ir pasiūlymuose, susijusiuose su sveikata, sauga ir aplinkos apsauga bei vartotojų apsauga;

kadangi 1989 m. birželio 21 d Tarybos rezoliucijoje skelbiama, „kad Bendrija turėtų skirti pakankamai dėmesio galimiems klimato pokyčiams, susijusiems su šiltnamio efektu“ ([7]), ir kad 1990 m. spalio 29 d. Tarybos išvadose sakoma, jog CO_2 emisija 2000 metais visoje Bendrijoje turėtų būti stabilizuota pagal 1990 metų lygį;

kadangi privataus namų ūkio ir paslaugų sektorius, kuris sudaro didžiąją galutinio energijos suvartojimo dalį Bendrijoje, yra gana svarbus;

kadangi šis sektorius taps dar svarbesnis dėl vis didėjančios centrinio šildymo ir visuotinės šilumos komforto plėtros;

kadangi vartotojai suinteresuoti kuo didesniu katilų naudingumo koeficientu; kadangi dėl energijos taupymo sumažės angliavandenilių importas; kadangi Bendrijos priklausomybės nuo energijos sumažinimas turės teigiamą poveikį jos prekybos balansui;

kadangi dėl 1978 m. vasario 13 d. Tarybos direktyvos 78/170/EEB dėl šilumos generatorių patalpoms šildyti ir karštam vandeniui ruošti

([1]) OL C 292, 1990 11 22, p. 8.
([2]) OL C 129, 1991 5 20, p. 97 ir OL C 94, 1992 4 13.
([3]) OL C 102, 1991 4 18, p. 46.
([4]) OL L 307, 1991 11 8, p. 34.
([5]) OL C 20, 1985 1 22, p. 1.
([6]) OL C 241, 1986 9 25, p. 1.
([7]) OL C 183, 1989 7 20, p. 4.

▼B

naujuose ir esamuose ne pramoninės paskirties pastatuose naudingumo koeficientų ir dėl šilumos bei karšto vandens tiekimo sistemų izoliavimo naujuose ne pramoninės paskirties pastatuose ([1]), įvairiose valstybėse narėse buvo sukurti labai skirtingi naudingumo koeficiento lygiai;

kadangi dėl didelių reikalavimų karšto vandens katilų naudingumo koeficientui sumažės į rinką tiekiamų įrenginių techninių duomenų skirtumai, tokiu būdu palengvindami jų serijinę ir masinę gamybą; kadangi neturint priemonių, nustatančių gana aukšto lygio reikalavimus suformuotoje vidaus rinkoje, gali akivaizdžiai sumažėti šildymo įrenginių efektyvumas, nes į rinką pateks mažo naudingumo koeficiento šildymo katilai;

kadangi vietos klimato sąlygos bei pastatų energetinės ir eksploatacinės charakteristikos Bendrijoje labai skiriasi; kadangi valstybės narės, nustatydamos katilų atidavimo naudoti sąlygas pagal šią direktyvą, privalo atsižvelgti į šiuos skirtumus; kadangi šios aplinkybės pateisina tai, kad valstybės narės, kuriose šios direktyvos priėmimo metu katilai–utilizatoriai ir gyvenamosiose patalpose įrengiami katilai yra plačiai paplitę, nustačiusios tikslias ribas, toliau turėtų leisti tiekti rinkai ir pradėti eksploatuoti šiuos katilus; kadangi tokias priemones Komisija turėtų ypač prižiūrėti;

kadangi ši direktyva, kurios tikslas yra pašalinti technines kliūtis katilų naudingumo koeficiento atžvilgiu, turi vadovautis nauju požiūriu, kuris numatytas 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje ([2]), aiškiai nustatančioje, kad teisės aktų derinimas turi apsiriboti esminių reikalavimų, kuriuos turi atitikti tiekiami rinkai gaminiai, priėmimu direktyvomis pagal EEB Sutarties 100 straipsnį, ir kad „šie esminiai reikalavimai formuluojami pakankamai tiksliai, kad būtų sukuriamos teisinės priemonės, kurias būtų galima įgyvendinti, ir kad jie įgalintų sertifikavimo įstaigas, jei nėra atitinkamų standartų, patvirtinti atitinkamų gaminių atitiktį“;

atsižvelgdama į Tarybos direktyvą 83/189/EEB ([3]), nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus pateikimo tvarką;

atsižvelgdama į Tarybos sprendimą 90/683/EEB ([4]) dėl įvairių atitikties vertinimo fazių modulių, kurie skirti naudotis techninio suderinimo direktyvose;

kadangi katilai, kurių naudingumo koeficientas atitinka reikalavimus, turėtų būti žymimi ženklu „CE“ ir, atitinkamais atvejais, žymenimis, kad katilai galėtų Bendrijoje laisvai judėti ir jie būtų atiduodami naudoti pagal paskirtį;

atsižvelgdama į Direktyvą 89/106/EEB ([5]) dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo;

kadangi šioje direktyvoje nurodytiems dujiniams katilams reikėtų nustatyti reikalavimus, skatinančius racionalų energijos vartojimą, kaip nurodyta 1990 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvoje 90/396/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su dujas deginančiais prietaisais, suderinimo ([6]);

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

([1]) OL L 52, 1978 2 23, p. 32. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 82/885/EEB (OL L 378, 1982 12 31, p. 19).
([2]) OL C 136, 1985 6 4, p. 1.
([3]) OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 90/230/EEB (OL L 128, 1990 5 18, p. 15).
([4]) OL L 380, 1990 12 31, p. 13.
([5]) OL L 40, 1989 2 11, p. 12.
([6]) OL L 196, 1990 7 26, p. 15.

▼B

1 straipsnis

Ši direktyva, kuri įeina į energijos taupymą Bendrijoje skatinančią SAVE programą, nustato naudingumo koeficiento reikalavimus, naujiems karšto vandens katilams, deginantiems skystąjį arba dujinį kurą, kurių vardinė atiduodamoji galia ne mažesnė kaip 4 kWh ir ne didesnė kaip 400 kWh, (toliau – katilai).

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

— *katilas:* iš katilo ir degiklio susidedantis įrenginys, skirtas degimo metu išsiskiriančią šilumą perduoti vandeniui,

— *prietaisas:*

  — katilas, kuriame turi būti įrengtas degiklis,

  — degiklis, įrengiamas katile,

— *vardinė atiduodamoji galia, kWh:* didžiausia šiluminė galia, kurią nustato gamintojas ir garantuoja, kad ją galima išlaikyti nepertraukiamo naudojimo metu, esant gamintojo nurodytam naudingumo koeficientui,

— *šiluminio naudingumo koeficientas, %:* santykis šilumos kiekio, atiduoto katilo vandeniui, ir žemutinio šilumingumo (esant pastoviam kuro slėgiui) bei per laiko vienetą suvartoto kuro kiekio sandaugos,

— *dalinė apkrova, %:* pertraukiamuoju režimu arba mažesne už vardinę galią veikiančio katilo atiduodamosios galios ir šios vardinės galios santykis,

— *vidutinė katilo vandens temperatūra:* įtekančio į katilą ir iš jo ištekančio vandens temperatūros vidutinė vertė,

— *standartinis katilas:* katilas, kurio konstrukcija leidžia riboti vidutinę vandens temperatūrą,

— *katilas-utilizatorius:* centrinės šildymo sistemos katilas, kuris įrengiamas židinio nišoje kaip įrenginio, susidedančio iš utilizatoriaus ir dujomis kūrenamos įrangos, dalis,

— *žemos temperatūros katilas:* katilas, kuris gali nepertraukiamai veikti, kai tiekiamo vandens temperatūra 35–40 °C ir kuriame tam tikromis sąlygomis gali susidaryti kondensatas; šiems katilams priklauso ir garus kondensuojantys katilai, deginantys skystąjį kurą,

— *garus kondensuojantis katilas:* katilas, skirtas kondensuoti didesniąją dalį vandens garų, esančių degimo dujose,

— *gyvenamojoje patalpoje įrengiamas katilas:* katilas, kurio vardinė atiduodamoji galia mažesnė kaip 37 kWh, skirtas patalpai, kurioje jis yra įrengtas, šildyti katilo sienelių skleidžiama šiluma, turi atvirą plėtimosi indą ir užtikrina karšto vandens tiekimą natūraliosios cirkuliacijos būdu; ant šio katilo išorinės sienelės aiškiai nurodoma, kad jis turi būti įrengtas gyvenamojoje patalpoje.

3 straipsnis

1. Ši direktyva netaikoma:

— karšto vandens katilams, kurie gali deginti įvairų kurą, taip pat ir kietą,

— labai greito vandens šildymo įrenginiams,

— katilams, skirtiems deginti kurą, kurio savybės labai skiriasi nuo įprastinio parduodamo skystojo arba dujinio kuro (pramoninės atliekinės dujos, biologinės dujos ir pan.),

▼B

— viryklėms ir prietaisams, skirtiems daugiausia patalpoms, kuriose jie yra įrengti, šildyti, bei papildomai tiekti joms karštą vandenį centriniam šildymui ir sanitariniams tikslams,

— natūralios cirkuliacijos prietaisams, kurių vardinė atiduodamoji galia mažesnė kaip 6 kWh, skirtiems sukauptam vandeniui ruošti sanitariniams tikslams,

— vienetinės gamybos katilams,

▼M2

— termofikacijos įrenginiai, kaip apibrėžta 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje ([1]).

▼B

2. Tais atvejais, kai katilas turi dvejopą paskirtį, t. y. šildyti patalpas ir tiekti vartojimui skirtą karštą vandenį, reikalavimai naudingumo koeficientui pagal 5 straipsnio 1 dalį taikomi tik šildymo funkcijai.

4 straipsnis

▼M1

1. Valstybės narės negali uždrausti, apriboti ar trukdyti pateikti rinkai arba naudoti savo teritorijose prietaisus ir katilus, atitinkančius visas šios direktyvos nuostatas ir paženklintus 7 straipsnyje numatytu CE ženklu, patvirtinančiu, kad jie atitinka visas šios direktyvos nuostatas, įskaitant 7 ir 8 straipsniuose numatytas atitikties įvertinimo procedūras, išskyrus atvejus, kai kitaip numatyta Sutartyje, kitose direktyvose ar Bendrijos teisės aktuose.

▼B

2. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad naudoti būtų atiduodami tik tie katilai, kurių naudingumo koeficientas atitinka 5 straipsnio 1 dalies reikalavimus ir atidavimo naudoti sąlygas, kurias valstybės narės nustato pagal vietos klimato sąlygas ir energijos sąnaudas pastatams ir jų eksploatacines charakteristikas.

3. Tačiau valstybės narės, kuriose šios direktyvos priėmimo metu katilai-utilizatoriai ir (arba) gyvenamojoje patalpoje įrengiami šildymo katilai yra labai paplitę, toliau leidžia juos pradėti eksploatuoti, jeigu jų naudingumo koeficientas, esant tiek vardinei galiai, tiek 30 % dalinei apkrovai, yra ne daugiau kaip 4 % žemesnis už 5 straipsnio 1 dalyje nurodytą standartinių katilų naudingumo koeficientą.

4. Komisija nuolat kontroliuoja, kaip laikomasi šio straipsnio 2 ir 3 dalies nuostatų, ir analizuoja ataskaitoje, pateikiamoje pagal 10 straipsnio nuostatas. Šiuo tikslu valstybės narės pateikia Komisijai visą reikalaujamą informaciją, kad ji galėtų pateikti Tarybai siūlomas pataisas pagal 10 straipsnį, kurios visais atvejais užtikrintų aukštą katilų naudingumo koeficientą ir laisvą jų judėjimą Bendrijoje.

▼M1

5. a) Jei katilams yra taikomos kitos direktyvos, numatančios CE ženklo naudojimą, pastarasis rodo, kad šie katilai taip pat atitinka ir tų kitų direktyvų nuostatas.

b) Tačiau jei viena ar daugiau direktyvų leidžia gamintojui pereinamuoju laikotarpiu pasirinkti, kokius dokumentus taikyti, CE ženklas rodo atitiktį tik gamintojo taikomų direktyvų nuostatoms. Šiuo atveju prie katilų pridedamuose dokumentuose, pranešimuose, instrukcijose reikia nurodyti taikomų direktyvų nuorodų numerius, paskelbtus *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.*

([1]) OL L 52 2004 2 21, p. 50.

▼B

5 straipsnis

1. Katilai turi atitikti šiuos naudingumo koeficientus:

— esant vardinei galiai, t. y. kai katilas naudojamas, esant vardinei galiai Pn, išreikštai kWh, ir esant vidutinei katilo vandens temperatūrai 70 °C,

ir

— esant dalinei apkrovai, t.y. kai katilas naudojamas, esant 30 % dalinei apkrovai ir vidutinei katilo vandens temperatūrai, kuri yra skirtinga įvairiems katilų tipams.

Reikalaujami naudingumo koeficientai, kurių būtina laikytis, nurodyti lentelėje:

Katilo tipas	Galios ribos	Naudingumo koeficientas, esant vardinei atiduodamajai galiai		Naudingumo koeficientas, esant dalinei apkrovai	
	kWh	Vidutinė šildymo katilo vandens temperatūra, °C	Reikalaujamas naudingumo koeficientas, %	Vidutinė katilo vandens temperatūra, °C	Reikalaujamas naudingumo koeficientas, %
Standartiniai katilai	4–400	70	≥84 + 2 logPn	≥ 50	≥80 + 3 logPn
Žemos temperatūros katilai (*)	4–400	70	≥87,5 + 1,5 logPn	40	≥87,5 + 1,5 logPn
Garus kondensuojantys katilai	4–400	70	≥91 + 1 logPn	30 (**)	≥97 + 1 logPn

(*) Įskaitant garus kondensuojančius katilus, deginančius skystąjį kurą.
(**) Į katilą įtekančio vandens temperatūra.

2. Darnieji standartai, susiję su šios direktyvos reikalavimais, sudaryti Komisijos pavedimu pagal Direktyvą 83/189/EEB ir Direktyvą 88/182/EEB ([1]), be kita ko nustato gamybos ir matavimų tikrinimo metodus. Turi būti nurodytos reikalaujamų naudingumo koeficientų tolerancijos.

▼M3

———————

▼B

7 straipsnis

1. Valstybės narės laiko, kad katilai, atitinkantys darniuosius standartus, kurių nuorodų numeriai paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir kuriems valstybės narės paskelbė nacionalinių standartų, į kuriuos perkeliami šie darnieji standartai, nuorodų numerius turėtų atitikti esminius naudingumo koeficientų reikalavimus, nustatytus 5 straipsnio 1 dalyje. Ant šių katilų turi būti ►M1 CE ženklas ◄, nurodytas I priedo 1 skirsnyje, ir pridėta EB atitikties deklaracija.

2. Serijinės gamybos katilų atitiktis patvirtinama:

— katilo tipo tyrimu pagal III priede nurodytą B modulį,

— atitikties patvirtintam tipui deklaracija pagal C, D arba E modulį, kaip nustatyta IV priede.

Dujas deginantiems katilams naudingumo koeficiento atitikties vertinimo procedūra turi atitikti procedūras, naudojamas įvertinant saugos reikalavimų atitiktį pagal Direktyvą 90/396/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių dujas deginančius prietaisus, derinimo.

([1]) OL L 81, 1988 3 26, p. 75.

▼B

3. Jei prietaisai, kuriais prekiaujama atskirai, yra tiekiami rinkai, ant jų turi būti ►M1 CE ženklas ◄ ir EB atitikties deklaracija su nurodytais parametrais, kurie po to, kai prietaisai bus surinkti, leidžia pasiekti 5 straipsnio 1 dalyje nurodytus naudingumo koeficientus.

▼M1

4. Šildymo katilai ženklinami CE ženklu, liudijančiu atitiktį šios direktyvos reikalavimams bei kitoms CE ženklo suteikimo nuostatoms, ir I priede nurodytais užrašais taip, kad jie būtų matomi, lengvai įskaitomi ir neištrinami. Draudžiami šių gaminių ženklinimai, galintys suklaidinti trečiąsias šalis dėl CE ženklo prasmės ir formos. Ant katilų ir prietaisų gali būti bet koks kitas ženklinimas, jeigu tai nekliudo matyti ir įskaityti CE ženklą.

5. a) Jei valstybė narė arba notifikuotoji įstaiga nustato, kad CE ženklu paženklinta neteisingai, Bendrijoje įsisteigęs gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas pagal valstybės narės nustatytas sąlygas įpareigojamas užtikrinti, kad katilas būtų ženklinamas pagal CE ženklinimo nuostatas, ir nebebūtų pažeidimų.

b) Toliau nevykdant ženklinimo reikalavimų, valstybė narė privalo imtis visų atitinkamų priemonių, siekdama apriboti ar uždrausti pateikti į rinką šiuos gaminius ar užtikrinti, kad jie būtų pašalinti iš rinkos ir apie tai atitinkamai informuoti Komisiją bei kitas valstybes nares.

▼B

8 straipsnis

▼M1

1. Valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie įstaigas, kurias jos paskyrė atlikti 7 straipsnyje nurodytas procedūras kartu su konkrečiais uždaviniais, kuriuos vykdyti jos buvo paskirtos, ir skiriamaisiais numeriais, kuriuos prieš tai joms paskyrė Komisija.

Komisija privalo paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* notifikuotųjų įstaigų sąrašą, kartu su jų skiriamaisiais numeriais ir uždaviniais, apie kurių vykdymą buvo pranešta. Komisija privalo užtikrinti, kad šis sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

▼B

2. Paskirdamos tokias įstaigas, valstybės narės laikosi minimalių kriterijų, nurodytų V priede. Įstaigos, kurios atitinka kriterijus, išdėstytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose, laikomos atitinkančiomis kriterijus, nurodytus minėtame priede.

3. Valstybė narė, kuri paskelbė tam tikrą įstaigą, privalo paskelbimą atšaukti, jei nustato, kad ši įstaiga nebeatitinka šio straipsnio 2 skirsnyje nurodytų kriterijų. Ji nedelsdama apie tai praneša kitoms valstybėms narėms bei Komisijai ir atšaukia paskelbimą.

9 straipsnis

1. Iki 1993 m. sausio 1 d. valstybės narės priima ir paskelbia nuostatas, būtinas šios direktyvos įgyvendinimui. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Jos taiko šias nuostatas nuo 1994 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Iki 1997 m. gruodžio 31 d. valstybės narės leidžia patiekti rinkai ir pradėti eksploatuoti prietaisus, kurie šios direktyvos priėmimo dieną atitinka jų teritorijoje galiojančias nacionalines taisykles ir tvarką.

▼B

10 straipsnis

Praėjus trejiems metams po šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie pasiektus rezultatus. Prie šios ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų, atsižvelgiant į šiuos rezultatus ir technologijos pažangą.

▼M3

10a straipsnis

Ši direktyva yra įgyvendinimo priemonė, kaip apibrėžta 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/32/EB, nustatančios ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą [1], 15 straipsnyje, dėl energijos vartojimo efektyvumo, kaip nurodyta toje direktyvoje, ir gali būti iš dalies keičiama arba panaikinta ►M4 pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 3 dalį ◄.

▼B

11 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

[1] OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

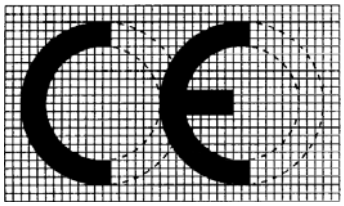
▼M1

I PRIEDAS

CE ATITIKTIES ŽENKLAS IR KITI SPECIALŪS ŽENKLAI

1. **CE atitikties ženklas**

CE atitikties ženklas susideda iš tokios formos raidžių „CE“:

— Mažinant ar didinant CE ženklą, privalu laikytis proporcijų, nurodytų minėtame brėžinyje su padalomis.

— Įvairios CE ženklo sudedamosios dalys privalo turėti iš esmės vienodą vertikalųjį matmenį, kuris negali būti mažesnis nei 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

III PRIEDAS

B modulis: EB tipo tyrimas

1. Šis modulis aprašo procedūros dalį, pagal kurią notifikuotoji įstaiga nustato ir patvirtina, ar pavyzdys, atstovaujantis atitinkamai produkcijai, atitinka reikiamas šios direktyvos nuostatas.

2. Paraišką atlikti EB tipo tyrimą gamintojas arba jo įgaliotasis Bendrijoje įsisteigęs atstovas pateikia pasirinktai notifikuotajai įstaigai.

   Paraiškoje turi būti:

   — gamintojo pavadinimas ir adresas, o jeigu paraišką pateikia įgaliotasis atstovas – jo pavadinimas bei adresas,

   — rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nėra pateikta kitai notifikuotajai įstaigai,

   — techniniai dokumentai pagal 3 skirsnį.

   Pareiškėjas privalo pateikti notifikuotajai įstaigai pavyzdį, atstovaujantį atitinkamai produkcijai (toliau – tipas). Notifikuotoji įstaiga gali pareikalauti pateikti daugiau pavyzdžių, jeigu jie reikalingi patikrinimo programai vykdyti.

3. Techniniai dokumentai turi įgalinti įvertinti, ar prietaisas atitinka šios direktyvos reikalavimus. Juose turi būti šiam įvertinimui atlikti reikalingi duomenys apie gaminio konstravimą, gamybą ir veikimą ir, jeigu to reikia, įvertinimui atlikti:

   — bendras tipo aprašymas,

   — konstrukcijos elementų, montažinių dalių, grandinių ir pan. projektai, technologiniai brėžiniai ir schemos,

   — aprašymai ir paaiškinimai, kurie reikalingi minėtiems brėžiniams, schemoms ir gaminio veikimui suprasti,

   — visiškai arba iš dalies taikomų standartų, nurodytų 5 straipsnio 2 dalyje, sąrašas, bei sprendimų, priimtų siekiant įgyvendinti esminius šios direktyvos reikalavimus, aprašymas, jeigu nebuvo taikomi standartai pagal minėtą straipsnį,

   — konstrukcijos skaičiavimų, atliktų tyrimų ir pan. rezultatai,

   — bandymų ataskaitos.

4. Notifikuotoji įstaiga privalo:

   4.1) tirti techninius dokumentus, patikrinti, ar tipas pagamintas pagal šiuos techninius dokumentus, ir nustatyti, kurie konstrukciniai elementai suprojektuoti pagal atitinkamas standartų, nurodytų 5 straipsnio 2 dalyje, nuostatas, o kurie – ne pagal šiuos standartus;

   4.2) atlikti atitinkamus tyrimus ir reikiamus bandymus arba pavesti juos atlikti, kad būtų nustatyta, ar gamintojo pasirinkti sprendimai atitinka esminius šios direktyvos reikalavimus, jeigu nebuvo taikomi 5 straipsnio 2 dalyje nurodyti standartai;

   4.3) atlikti atitinkamus tyrimus ir reikiamus bandymus arba pavesti juos atlikti, kad būtų nustatyta, ar gamintojas, nusprendęs taikyti atitinkamus standartus, juos iš tikrųjų taikė;

   4.4) suderinti su pareiškėju vietą, kur bus atliekami tyrimai ir reikiami bandymai.

5. Jei tipas atitinka šios direktyvos nuostatas, notifikuotoji įstaiga pareiškėjui išduoda EB tipo tyrimo sertifikatą. Sertifikate nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, reikalingi patvirtintam tipui identifikuoti.

   Prie sertifikato pridedamas svarbių techninių dokumentų sąrašas, kurio kopiją saugo notifikuotoji įstaiga.

   Jeigu notifikuotoji įstaiga atsisako išduoti gamintojui arba jo įgaliotajam Bendrijoje įsisteigusiam atstovui EB tipo tyrimo sertifikatą, ji turi nurodyti išsamias priežastis.

▼B

Būtina numatyti apskundimo tvarką.

6. Pareiškėjas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri turi techninius dokumentus, pateiktus EB tipo tyrimo sertifikatui gauti, apie visus patvirtinto prietaiso pakeitimus, dėl kurių būtina gauti papildomą patvirtinimą, jeigu šie pakeitimai gali turėti įtakos esminių reikalavimų arba nustatytų gaminio naudojimo sąlygų laikymuisi. Šis papildomas patvirtinimas išduodamas kaip priedas prie pradinio EB tipo tyrimo sertifikato.

7. Kiekviena notifikuotoji įstaiga pateikia kitoms notifikuotosioms įstaigoms atitinkamą informaciją apie EB tipo tyrimo sertifikatus ir išduotus arba atšauktus priedus.

8. Kitos notifikuotosios įstaigos gali gauti EB tipo tyrimo sertifikatų kopijas ir (arba) jų priedus. Sertifikatų priedai turi būti saugomi, kad kitos notifikuotosios įstaigos jais galėtų naudotis.

9. Gamintojas arba jo įgaliotasis Bendrijoje įsisteigęs atstovas kartu su techniniais dokumentais privalo saugoti EB tipo tyrimo sertifikatų kopijas ir jų priedus ne trumpiau kaip 10 metų po paskutinio gaminio pagaminimo dienos.

   Jeigu nei gamintojas, nei jo įgaliotasis atstovas nėra įsisteigęs Bendrijoje, saugoti prieinamus techninius dokumentus įgaliojamas asmuo, kuris pateikia gaminį Bendrijos rinkai.

▼B

IV PRIEDAS

C modulis: Atitiktis tipui

1. Šiame modulyje apibūdinama procedūros dalis, pagal kurią gamintojas arba jo įgaliotasis Bendrijoje įsisteigęs atstovas užtikrina ir pareiškia, kad atitinkami prietaisai atitinka tipą, aprašytą EB tipo tyrimo sertifikate, ir jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus. ►M1 Bendrijoje įsisteigęs gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas kiekvieną prietaisą paženklina CE ženklu ir parengia raštišką atitikties deklaraciją. ◄

2. Gamintojas imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti tokį gamybos procesą, kad pagaminti prietaisai atitiktų tipą, aprašytą EB tipo tyrimo sertifikate, ir taikomus šios direktyvos reikalavimus naudingumo koeficientui.

3. Gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas saugo atitikties deklaracijos kopiją ne trumpiau kaip 10 metų po paskutinio gaminio pagaminimo dienos.

   Jei nei gamintojas, nei jo įgaliotasis atstovas nėra įsisteigęs Bendrijoje, saugoti prieinamus techninius dokumentus įgaliojamas asmuo, kuris pateikia gaminį Bendrijos rinkai.

4. Gamintojo pasirinkta notifikuotoji įstaiga atsitiktiniais laiko tarpais atlieka arba paveda atlikti gaminio tyrimus. Notifikuotosios įstaigos atrinktas reikiamas pagamintos produkcijos bandinys yra tiriamas ir atliekami atitinkami bandymai pagal 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą standartą (–us) arba pastariesiems bandymams prilygstantys bandymai, siekiant patikrinti, ar gaminiai atitinka atitinkamos direktyvos reikalavimus. Jeigu ištirtas gaminys arba keli gaminiai neatitinka reikalavimų, notifikuotoji įstaiga privalo imtis reikiamų priemonių.

D modulis: Gamybos kokybės užtikrinimas

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, pagal kurią gamintojas, vykdantis įsipareigojimus pagal 2 skirsnį, užtikrina ir pareiškia, kad atitinkami prietaisai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šios direktyvos reikalavimus. ►M1 Bendrijoje įsisteigęs gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas kiekvieną prietaisą paženklina CE ženklu ir parengia raštišką atitikties deklaraciją. Greta CE ženklo yra notifikuotosios įstaigos, atsakingos už 4 punkte nurodytus patikrinimus, skiriamasis numeris. ◄

2. Gamintojas privalo taikyti patvirtintą gamybos, priimamosios kontrolės ir bandymo kokybės sistemą, kaip nurodyta 3 skirsnyje. Jam taikoma 4 skirsnyje nurodyta priežiūra.

3. *Kokybės sistema*

3.1. Gamintojas pateikia pasirinktai notifikuotajai įstaigai paraišką jo taikomos kokybės sistemos atitinkamiems prietaisams įvertinti.

   Paraiškoje turi būti pateikiama:

   — visa svarbi informacija apie numatomą prietaiso kategoriją,

   — kokybės sistemos dokumentai,

   — patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

3.2. Kokybės sistema turi užtikrinti, kad prietaisai atitiktų EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

   Visi kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos, kurių įsipareigoja laikytis gamintojas, turi būti sistemingai ir nustatyta tvarka raštu įforminti kaip taisyklės, tvarka ir instrukcijos. Kokybės sistemos dokumentai turi užtikrinti, kad kokybės programos, planai, vadovai ir kokybės įrašai būtų vienodai interpretuojami.

   Juose visų pirma turi būti tinkamai aprašyti:

   — kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės atsakomybė ir įgaliojimai prietaiso kokybės atžvilgiu,

   — gamyba, kokybės kontrolė ir kokybės užtikrinimo būdai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus taikomi,

   — tyrimai ir bandymai, atliekami prieš gaminant, gaminant ir pagaminus, nurodant, kokiu dažnumu jie bus atliekami,

▼B

— kokybės protokolai, tokie kaip kontrolės ataskaitos, bandymų duomenys, kalibravimo duomenys, atitinkamų darbuotojų kvalifikacijos protokolai ir pan.,

— priemonės, kuriomis siekiama reikiama prietaiso kokybė ir efektyvi kokybės sistema.

3.3. Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti kokybės sistemą, kad nustatytų, ar ji atitinka 3.2 skirsnyje nurodytus reikalavimus. Ji privalo daryti prielaidą, kad kokybės sistemos, kurios įgyvendina atitinkamą darnųjį standartą, atitinka šiuos reikalavimus. Audito grupėje privalo būti bent vienas narys, turintis patirties vertinant atitinkamo gaminio technologiją. Į vertinimo procedūrą įeina kontrolinis apsilankymas gamintojo patalpose.

Gamintojui pranešama apie priimtą sprendimą. Pranešime turi būti pateiktos tyrimo išvados ir tinkamai pagrįsta vertinimo išvada.

3.4. Gamintojas privalo pasižadėti vykdyti įsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema, ir užtikrinti jos tinkamą ir efektyvų veikimą.

Gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas turi pranešti notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus siūlomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti pasiūlytus pakeitimus ir nuspręsti, ar pakeistoji kokybės sistema ir toliau atitiks reikalavimus, nurodytus 3.2 skirsnyje, ar reikia atlikti naują įvertinimą.

Ji turi pranešti apie priimtą sprendimą gamintojui. Pranešime turi būti pateikiamos tyrimo išvados ir pagrįsta įvertinimo išvada.

4. *Priežiūra, už kurią atsako notifikuotoji įstaiga*

4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai vykdytų įsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema.

4.2. Gamintojas turi sudaryti galimybes notifikuotajai įstaigai kontrolės tikslais patekti į gamybines, patikrinimo, bandymo ir sandėliavimo patalpas ir pateikti jai visą reikalingą informaciją, ypač:

— kokybės sistemos dokumentus,

— kokybės protokolus, tokius kaip patikrinimų ataskaitos ir bandymų duomenys, kalibravimo duomenys, atitinkamų darbuotojų kvalifikacijos protokolai ir pan.

4.3. Notifikuotoji įstaiga periodiškai atlieka auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas laikosi kokybės sistemos bei ją taiko, ir pateikia gamintojui audito protokolą.

4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Šių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga gali atlikti arba pavesti atlikti bandymus, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia; jeigu reikia, notifikuotoji įstaiga turi pateikti gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atliktas bandymas, bandymo ataskaitą.

5. Ne trumpiau kaip 10 metų po paskutinio gaminio pagaminimo dienos gamintojas privalo turėti ir pateikti nacionalinėms įgaliotoms įstaigoms:

— dokumentus, nurodytus 3.1 skirsnio antroje įtraukoje,

— pakeitimus, nurodytus 3.4 skirsnio antroje pastraipoje,

— notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, kurios nurodytos 3.4 skirsnio ketvirtoje pastraipoje ir 4.3 ir 4.4 skirsniuose.

6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga turi pateikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms atitinkamą informaciją apie išduotus ir atšauktus kokybės sistemos patvirtinimus.

E modulis: Gaminio kokybės užtikrinimas

1. Šiame modulyje aprašoma procedūra, pagal kurią gamintojas, vykdantis įsipareigojimus pagal 2 skirsnį, užtikrina ir pareiškia, kad katilai ir prietaisai atitinka EB tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir šios direktyvos reikalavimus. ►**M1** Bendrijoje įsisteigęs gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas kiekvieną katilą ir prietaisą paženklina CE ženklu ir parengia raštišką atitikties deklaraciją. Greta CE ženklo yra notifikuotosios įstaigos, atsakingos už 4 punkte nurodytus patikrinimus, skiriamasis numeris. ◄

▼B

2. Gamintojas privalo taikyti patvirtintą kokybės sistemą vykdant baigiamąjį katilo ir prietaiso patikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 3 skirsnyje. Jam taikoma 4 skirsnyje nurodyta priežiūra.

3. *Kokybės sistema*

3.1. Gamintojas pateikia pasirinktai notifikuotajai įstaigai paraišką jo katilams ir prietaisams taikomai kokybės sistemai įvertinti.

Paraiškoje turi būti pateikiama:

— visa svarbi informacija apie numatomą prietaiso kategoriją,

— kokybės sistemos dokumentai,

— patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir EB tipo tyrimo sertifikato kopija.

3.2. Pagal kokybės sistemą kiekvienas katilas arba prietaisas tiriamas ir atliekami atitinkami bandymai pagal 5 straipsnyje nurodytus atitinkamus standartus, arba jiems lygiaverčiai bandymai, kad būtų patikrinta jų atitiktis pagrindiniams direktyvos reikalavimams. Visi reikalavimai ir nuostatos, kurių įsipareigoja laikytis gamintojas, turi būti sistemingai ir nustatyta tvarka raštu įforminti kaip taisyklės, tvarka ir instrukcijos. Šie kokybės sistemos dokumentai turi užtikrinti, kad kokybės programos, planai, vadovai ir ataskaitos būtų vienodai suprantami.

Juose visų pirma turi būti tinkamai aprašyti:

— kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai gaminio kokybės atžvilgiu,

— tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami gaminį pagaminus,

— kokybės sistemos efektyvaus veikimo priežiūros priemonės,

— kokybės ataskaitos, tokie kaip kontrolės ataskaitos ir bandymų duomenys, kalibravimo duomenys, atitinkamų darbuotojų kvalifikacijos protokolai ir pan.

3.3. Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti kokybės sistemą, kad nustatytų, ar ji atitinka 3.2 skirsnyje nurodytus reikalavimus. Ji privalo daryti prielaidą, kad kokybės sistemos, kurios įgyvendina atitinkamą darnųjį standartą, atitinka šiuos reikalavimus.

Audito grupėje privalo būti bent vienas narys, turintis patirties vertinant atitinkamo gaminio technologiją. Į vertinimo procedūrą įeina kontrolinis apsilankymas gamintojo patalpose.

Gamintojui pranešama apie priimtą sprendimą. Pranešime turi būti pateiktos patikrinimo išvados ir tinkamai pagrįsta vertinimo išvada.

3.4. Gamintojas privalo pasižadėti vykdyti įpareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema, ir užtikrinti jos tinkamą ir efektyvų veikimą.

Gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas turi pranešti notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus siūlomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga turi įvertinti pasiūlytus pakeitimus ir nuspręsti, ar pakeistoji kokybės sistema ir toliau atitiks reikalavimus, nurodytus 3.2 skirsnyje, ar reikia atlikti naują įvertinimą.

Ji turi pranešti apie priimtą sprendimą gamintojui. Pranešime turi būti pateikiamos tyrimo išvados ir pagrįsta įvertinimo išvada.

4. *Priežiūra, už kurią atsako notifikuotoji įstaiga*

4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas tinkamai vykdytų įsipareigojimus, susijusius su patvirtinta kokybės sistema.

4.2. Gamintojas turi sudaryti galimybes notifikuotajai įstaigai kontrolės tikslais patekti į gamybines, tikrinimo, bandymo ir sandėliavimo patalpas ir pateikti jai visą reikalingą informaciją, ypač:

— kokybės sistemos dokumentus,

— dokumentus,

— kokybės protokolus, tokius kaip patikrinimų ataskaitos ir bandymų duomenys, kalibravimo duomenys, atitinkamų darbuotojų kvalifikacijos protokolai ir pan.

▼B

4.3. Notifikuotoji įstaiga periodiškai atlieka auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas laikosi kokybės sistemos bei ją taiko, ir pateikia gamintojui audito protokolą.

4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Šių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga gali atlikti arba pavesti atlikti bandymus, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia; jeigu reikia, notifikuotoji įstaiga turi pateikti gamintojui savo apsilankymo protokolą ir, jeigu buvo atliktas bandymas, bandymo protokolą.

5. Ne trumpiau kaip 10 metų po paskutinio gaminio pagaminimo dienos gamintojas privalo turėti ir pateikti nacionalinėms įgaliotoms įstaigoms:

— dokumentus, nurodytus 3.1 skirsnio antroje įtraukoje,

— pakeitimus, nurodytus 3.4 skirsnio antroje pastraipoje,

— notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, kurios nurodytos 3.4 skirsnio ketvirtoje pastraipoje ir 4.3 ir 4.4 skirsniuose.

6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga turi pateikti kitoms notifikuotosioms įstaigoms atitinkamą informaciją apie išduotus ir atšauktus kokybės sistemos patvirtinimus.

▼B

V PRIEDAS

Minimalūs kriterijai, į kuriuos turi atsižvelgti valstybės narės paskelbdamos notifikuotąsias įstaigas

1. Įstaiga, jos vadovas ir personalas, atsakantys už patikros bandymus, negali būti katilų arba prietaisų, kuriuos jie tikrina, projektuotojais, gamintojais, tiekėjais arba montuotojais ir nė vieno šių šalių įgaliotasis atstovas. Jiems neleidžiama nei tiesiogiai, nei kaip įgaliotiesiems atstovams dalyvauti projektuojant, gaminant, realizuojant arba eksploatuojant šiuos katilus ir prietaisus. Tai neužkerta kelio galimybei gamintojui ir įstaigai tarpusavyje keistis technine informacija.

2. Įstaiga ir jos personalas, atsakantys už atitikties patikros bandymus, privalo laikytis profesinio sąžiningumo ir techninės kompetencijos reikalavimų, jų sprendimai arba jų atliktų patikrinimų rezultatai turi būti nepriklausomi nuo bet kurio spaudimo ar skatinimo – visų pirma finansinio pobūdžio, – ypač nuo asmenų grupių, suinteresuotų patikros rezultatais.

3. Įstaiga turi turėti personalą ir priemones, reikalingas tinkamai atlikti administracines ir technines užduotis, susijusias su patikros atlikimu; be to, ji taip pat turi turėti galimybę naudotis prietaisais, reikalingais ypatingoms patikroms atlikti.

4. Personalas, kuriam pavesta atlikti tikrinimus, privalo:

   — turėti reikiamą techninį ir profesinį išsilavinimą,

   — tinkamai išmanyti reikalavimus, keliamus bandymams, kuriuos jie atlieka, ir turėti reikiamą patirtį tokiems bandymams atlikti,

   — sugebėti parengti sertifikatus, protokolus ir ataskaitas, reikiamus bandymų autentiškumui nustatyti.

5. Būtina užtikrinti personalo, kuriam pavesta atlikti patikras, nešališkumą. Jo atlyginimas neturi priklausyti nei nuo atliktų patikrų skaičiaus, nei nuo šių patikrų rezultatų.

6. Įstaiga privalo sudaryti atsakomybės draudimo sutartį, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinės teisės aktus atsakomybę prisiima valstybė arba bandymus tiesiogiai atlieka valstybė narė.

7. Įstaigos personalas turi būti įpareigojamas saugoti profesines paslaptis (išskyrus informaciją valstybės, kurioje ji vykdo savo veiklą, kompetentingoms institucijoms) pagal šią direktyvą arba bet kurią nacionalinės teisės aktų nuostatą, pagal kurią ji įsigalioja.